

i § 20 - være omfattet af bestemmelserne om indtægtsrammeregulering.

For at fremme udbygningen med geotermiske anlæg, solvarmeanlæg og biogas- og biomassefyrede anlæg fraviges i § 20 b varmforsyningslovens hovedregel om »hvile-i-sig-selv«-princippet.

Efter stk. 1 vil det således for disse særligt anførte anlæg være muligt at indregne et overskud i prisen for deres leverancer til et produktions- eller forsyningsanlæg.

Da der endvidere skal sikres en fortsat indpasning af industriel kraftvarme i fjernvarmforsyningen, kan disse anlæg ligeledes indregne et overskud i prisen for deres leverancer til et produktions- eller forsyningsanlæg.

Såfremt et anlæg, bortset fra til reserve- eller spidslastproduktion, anvender andre brændselsformer eller teknologier end de, der udtrykkeligt er nævnt i § 20 b, vil hele anlægget være afskåret fra at udnytte mulighederne for fortjeneste efter § 20 b.

Opnår en forbrugerejet eller kommunalt ejet varmforsyningsvirksomhed i kraft af sit ejer- eller medejerskab af et anlæg som nævnt i stk. 1, en indtægt, skal denne indgå ved fastsættelsen af indtægtsrammen for anlægget, jf. forslaget til § 20 a, stk. 4. Dette vil gælde uanset, om det anlæg, der leveres til, ejes af den eller de samme, der indgår i ejer- eller medejerskabet af anlægget, som efter stk. 1 kan indregne en fortjeneste. Det er i den forbindelse ikke afgørende, om det forbrugerejede eller kommunalt ejede anlæg udøver en bestemmende indflydelse på det anlæg, der kan indregne en fortjeneste.

Et kommunalt ejet anlægs deltagelse i et selskab, der har mulighed for at indregne en fortjeneste efter stk. 1, forudsætter således, at anlægget i øvrigt udøver aktiviteter efter varmforsyningslovens § 20, hvorved et eventuelt overskud kan og skal indregnes i indtægtsrammen for disse aktiviteter, jf. forslaget til § 20 a, stk. 4.

I lyset af den fortsatte teknologiske udvikling gives der med den foreslåede § 20 b, stk. 2, miljø- og energiministeren adgang til at lade anlæg, som ikke allerede er nævnt i stk. 1, og som ligeledes er baseret på vedvarende energi, blive omfattet af muligheden for at indkalkulere et overskud i prisen. Forudsætningen herfor er, at de pågældende anlæg, ligesom anlæggene i stk. 1, leverer til et andet produktions- eller forsyningsanlæg.

Da forbrugerne ikke nødvendigvis har indflydelse på driften af det anlæg, der leverer, og derfor ikke har indflydelse på de forhold på anlægget, der bestemmer

omkostningerne og dermed prisen, kan der efter forslaget til § 20 b, stk. 3, fastsættes et prisloft for leverancer til produktions- eller forsyningsvirksomheden med henblik på at beskytte forbrugerne, der er tilknyttet dette anlæg.

Loftet på prisen for ovennævnte leverancer vil tage udgangspunkt i, hvordan prisen ville have set ud, hvis der ikke var et anlæg omfattet af § 20 b i den pågældende by, og der i stedet var blevet etableret et værk i overensstemmelse med de energipolitiske retningslinier. Ligger det pågældende § 20 b-anlæg eksempelvis i et naturgasforsynet område, vil det alternative værk blive et effektivt drevet naturgasbaseret kraftvarmeværk.

Bestemmelsen gælder også, hvor for eksempel damp leveres til et kraftvarmeanlæg og ikke direkte til et distributionsanlæg.

Ved beregningen indgår det, at der skal foretages en teknisk fornyelse af det prisregulerede anlæg ud fra almindelige driftsmæssige kalkuler. Beregningen vil endvidere ske under hensyntagen til anlæggets størrelse, om der er tale om grundlast- eller spidslastleverancer og til, hvilken værdi varmen samlet set har.

Til nr. 8

Den nye formulering af § 21 tager sit udgangspunkt i den gældende lovs § 21. Det fremgår af forslaget til bestemmelsen i § 21, stk. 1, at tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser for de af § 20 og § 20 b omfattede ydelser skal anmeldes til et af miljø- og energiministeren nedsat tilsyn (Energitilsynet) efter regler fastsat af Energitilsynet.

Med anvendelse af begrebet »tarif« er der ikke tale om realitetsændringer i forhold til det hidtil anvendte begreb, »priser«, men det ønskes herved at opnå en mere ensartet sprogbrug i varmforsyningsloven og i energiforsyningslovgivningen generelt.

Med »omkostningsfordelingen« menes den fordeling, som der kan fastsættes regler om efter forslaget til varmforsyningslovens § 20, stk. 4, 2. pkt.

Da naturgasforsyning, på grund af den parallelle med dette lovforslag fremsatte L 239, ikke længere skal være omfattet af varmforsyningsloven med undtagelse af bestemmelserne i lovens kap. 2 og 3, vil naturgasforsyning være undtaget fra anmeldelsespligten efter varmforsyningslovens § 21.

Med henblik på at opfylde deres forpligtelser efter varmforsyningsloven kan anlæggene efter omstændighederne være nødsaget til at indgå aftaler og/eller udvise en adfærd, som under normale omstændigheder ville blive anset for at stride mod bestemmelserne